

skabsindgaaelsen skal foretages. Jeg skal bemærke, at jeg lægger ikke synderlig Vægt paa dette Moment, at det bliver efter Kommunalbestyrelsens Indstilling, men det forekommer mig, at Kommunalbestyrelsen er et naturligt Led i Beslutningen, idet Kommunalbestyrelsen har bedre Indsigt, end man kan have i et ministerielt Kontor med Hensyn til de Lokaler, der ere disponible og egne sig til Foretagelse af en saadan offentlig Handling.

Til Begrundelse af Forslaget skal jeg bemærke, at i 1901 var Vielseernes Antal i Kjøbenhavn 3,100, og det er endda et lavere Antal end det nærmest foregaaende Aar. 3,100 Vielser vil gennemsnitlig sige 10 Vielser om Dagen hele Aaret rundt, men nu er det en bekendt Sag, at Vielserne ikke fordele sig ligelig hele Aaret rundt. Man har neppe nogen nøjagtig Opgivelse derfor senere end 1894, og den findes i den sidste statistiske Aarbog. Efter denne Opgørelse var Forholdet for hele Danmark saaledes, at der kom 89 pr. Dag i November Maaned, nogle og 70 pr. Dag i Maj Maaned, 20 pr. Dag i Januar Maaned og et Par og 20 pr. Dag i de andre Maaneder. Naar nu hertil kommer, som bemærket af en tidligere Taler, at der fremtidig vil være en vis Tilbøjelighed til at faa Ægteforeningerne foretagne paa en særlig bekvem Dag, kan man ikke nægte, at der let vil komme noget meget misligt til Stede her i Kjøbenhavn, naar alle Vielsker skulle foregaa paa Raadhuset. Nu er ganske vist det ny Raadhus bygget paa en saadan Maade, at det byder gode Forhold ogsaa til offentlige Handlingers Foretagelse. Det mærkelige er imidlertid — det er et rent Tilfælde — at man ikke har været særlig heldig med det Lokale, der oprindeligt var bestemt til borgerlig Vielse. Der foregaar nu i Kjøbenhavn et Par Hundrede Vielser aarlig, og de foretages i Borgmesterens Arbejdsværelse, som har vist sig at være det eneste Lokale, der kan bruges dertil. Hvorvidt man senere kan finde andre Lokaler, ved jeg ikke, men i Øjeblikket er der ikke et særligt dertil bestemt Lokale i Raadhuset, og hvis man skulde komme op til noget som 60—70—80 eller endnu flere Vielser om Dagen, vil man ikke kunne nøjes med eet Lokale paa Raadhuset, men maa have en hel Række, og jeg tror ikke, man har saadanne. Det er det ene Moment, man vil komme til en Tilstand, som vil minde om, hvad man med et stygt Ord kalder Bunkebryllupper. Men dertil kommer et andet Moment, nem-

lig at Kjøbenhavn efter Indlemmelserne 1901 og 1902 er bleven en ganske overordentlig stor By. Der er nu i Kjøbenhavn Distancer, som staa fuldstændig paa Højde med dem, der har begrundet det ærede Udvalgs Forslag om, at der skal være en Ægteskabsforstander i hvert Sogn og ikke blot i hver Kommune. Der er Afstandene som dem fra Husum og Vandløse, som ere tilstrækkelig lange til, at de danske Statsbaner have bragt Holdepladser der; man kører fra disse Steder paa Jernbane til Kjøbenhavn. Det kan man ikke gøre fra Vigerslev, som ligger godt og vel en Mil fra Kjøbenhavn. Det er en Afstand, der ikke er ubetydelig. Jeg mener nu ikke, at Folk har Skade af at gaa eller køre en Tur paa deres Bryllupsdag, men dette Moment med Afstanden er det, der har fremkaldt Ønskeligheden af, at der skal være en Ægteskabsforstander i hvert Sogn. Hensynet til at gøre det let, at lade den kirkelige Indvielse foregaa samme Dag som den borgerlige, taler ogsaa i høj Grad for, at man træffer en saadan Foranstaltning, som der her er Tale om. Det maa gælde de Steder, jeg her har antydnet, altsaa maaske Sundbyerne, men i alle Tilfælde Vigerslev, Husum og Vandløse.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det lille Ændringsforslag, jeg har stillet, idet jeg atter bemærker, at det kun indeholder en Bemyndigelse for Justitsministeren, altsaa ikke noget Paabud. Hvis Ministeren i Øjeblikket trods de, som jeg synes, gode Grunde, jeg har ført i Marken, naar han ser Lovens vedtagen i den Skikkelse, den vil faa med denne Ændring, skulde mene, at der ikke er mere end eet Sted her i Kjøbenhavn, nemlig Raadhuset, til Ægteskabs Indgaaelse, vil det endda staa Ministeren frit for at træffe sin Afgørelse derefter, men man binder sig da ikke til at være udelukket fra at imødekomme billige og rimelige Krav.

Holm: Om selve det foreliggende Lovforslag har jeg kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre, idet jeg med Hensyn til Flertallets Ændringsforslag i det hele kan henholde mig til den højtærede Ordførers Udtalelser. Jeg vil dog gerne knytte nogle Ord til Ændringsforslaget under Nr. 10. I det oprindelige Forslag staar der i § 1. under Nr. 10, at Parterne, for saa vidt de ikke høre til samme Trossamfund, skulde afgive en Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af deres Ægteskab